

ГЛАВА LXXXVI.

Иисусъ Христосъ търпи истязаніе.

Воины-тъ Пилатовы отвели Иисуса Христа вътрѣ въ двора и свыкали всичкѣ-тъ останѣ стражѣ. Като ся надсмивали надъ Него, че наричалъ Себе си Царь, воины-тъ възложили на священникѣ-тъ Му главѣ вѣнецъ, сплетенъ отъ търние, облѣкли на Него багряницѣ, а въ рѣцѣ-тъ Му вложили трѣстъ, на мѣсто царскый скипетръ; послѣ пристѣпали до Него единъ по единъ и съ подсмивъ прѣкланяли колѣна прѣдъ Него и говорили: „радуйся Царю Іудейскый!“ Подиръ това плювали на Него, были Го по лице-то и, като взели изъ рѣцѣ-тъ Му трѣстъ-тъ, удряли съ неѣ по главѣ-тъ Му.

Иисусъ Христосъ прѣнасялъ всички тѣя ругателства и мѣченія съ мълчаніе, съ небеснѣ кротость и търпѣніе, безъ да произнесе нѣкоѣ жалбѣ. Напоследѣкъ Пилатъ излѣзълъ камъ воины-тъ. Вида-тъ на невинный Страдалецъ възбудилъ въ него соболѣзнованіе, споредъ това мислилъ, че сѣщо-то чувство ще усѣти и народа-тъ. Той заповѣдалъ на воины-тъ да изведѣтъ Иисуса Христа на полянкѣ-тъ, която ся намирала прѣдъ кѣщѣ-тъ му, и казалъ на архіереи-тъ: „азъ Го извождамъ още единъ пѣтъ прѣдъ васъ, и още единъ пѣтъ ви обявлявамъ, че не намирамъ въ Него никаквѣ винѣ.“ (Іоан. 19, 4). Иисусъ Христосъ былъ изведенъ окръвавенъ, блѣденъ, измѣченъ отъ страданія; кръвь текла изъ-подъ търновныя вѣнецъ и капала на багряницѣ-тъ. Пилатъ мислилъ, че не е възможно да види человекъ тѣя мѣченія, безъ да го заболи на сѣрдце-то, и затова, като посочилъ на Спасителя, казалъ: „Ето человекъ!“ Но архіереи-тъ и слугы-тъ имъ, като изступлены, кричали: „распи, распи Его?“

Пилатъ съ негодованіе казалъ: „вземете Го вы и распнете Го сами: азъ не нахождамъ никаквѣ винѣ въ Него.“